

DE TABBAARD

een uitgave van de kapelmeesters van de Gilde van O.L.Vrouwe Lof ter kathedraal van Antwerpen vzw

www.gildeolvlof.be

Editie november 2016

***“Eens zal het licht hier schijnen,
Van oost tot west, van zuid tot noord.
Dan zullen schaduwen verdwijnen”***

Uit : I Shall Be Released , Bob Dylan , 1967.

Durven wij nog dromen over hoe de ideale samenleving er zou uitzien? Kunnen wij nog hopen op een wereld zonder oorlog en zonder armoede? Verwachten wij nog vooruitgang en vrede voor alle mensen? Of denken we stilletjes bij onszelf: “ Er zijn zoveel onoplosbare problemen, zoveel ingewikkelde knopen die niet (meer) aan mij besteed zijn. Het zal mijn tijd nog wel duren. Als ikzelf en de mijnen maar comfortabel door dit leven komen, dan is dat voor mij al meer genoeg. “ De wereld rondom ons is zo enorm complex geworden. Een massa aan informatie raast elke dag over ons heen en we zijn niet meer in staat om nog alles te bevatten. Sommigen willen zich profileren in de media, zonder eerst deskundigheid over een onderwerp te hebben opgebouwd. En journalisten hebben vaak geen achtergrondkennis meer en nemen de eerste de beste informatie voor waar aan.

Er is geen onderscheid meer tussen belangwekkende feiten en faits-divers. Hoe kunnen we richting geven aan onze wereld en onze samenleving, als het inzicht ons ontbreekt? Kunnen we ons in deze context nog richten op een “betere” wereld. Waar zouden we dan naartoe gaan met onze dagelijkse inzet en ons engagement? De verleiding van onverschilligheid of berusting is groot. We denken dan dat het wijs zou zijn ons afzijdig te houden, ons niet te bemoeien met de grote samenlevingsproblemen, en zeker onze eigen reputatie niet te riskeren. Want wat zou het allemaal uithalen, onze visie, onze inzet, ons engagement. De wereld draait toch maar door, met of zonder ons.

Precies 500 jaar geleden schreef Sint Thomas More een “gouden” boekje met als titel Utopia. Met heel veel verbeeldingskracht en creativiteit beschrijft hij hoe het ideale land er zou kunnen uitzien. De tijden toen waren ook zeer onrustig. Alles was in beweging en oude zekerheden werden één voor één in vraag gesteld. De godsdienst gaf

geen stabiliteit meer, godsdienstconflicten werden zelfs met oorlogen uitgevochten. Nieuwe continenten werden ontdekt en het traditionele mens-en wereldbeeld werd onderuit gehaald. Wijsgeren en dichters uit de tijd voor Christus werden vanonder het Middeleeuws stof gehaald en op hun eigen niet-religieuze waarde beoordeeld. Wat een moed en wat een denkkraft zijn er niet nodig geweest om als een diepgelovig man al deze nieuwe tendensen te onderkennen en te doorgronden?

Sint Thomas More trachtte het beste naar boven te halen uit wat aanvankelijk als storend en bevreedend overkwam. Hij wilde als oprecht christen de tekenen van zijn tijd verstaan en dan vooruitkijken naar het land van belofte, de weg uitstippelen en doorgaan. Hij zette zich in als staatsman, diplomaat, schrijver en verdediger van eenheid en samenhang in de Kerk. En hij deed dit consequent tot in de dood toe, zoals we zijn levensverhaal kennen.

Bijzondere bewegingen, grote en kleine veranderingen ten goede beginnen altijd met een droom, een utopie. Zonder dromen of visioenen valt de wereld stil. “ Waar het visioen ontbreekt, verwildert het volk “ stond al in het Boek Spreuken te lezen. (29, 18). De Advent is de tijd bij uitstek, om opnieuw te leren uitkijken, te durven dromen, oprecht te verwachten. Ons inbeelden hoe het beter kan, in ons gezin, op het werk, in onze gelovige gemeenschap en in de grote wereld, houdt ons wakker en alert. Met een hoopvolle blik blijven we attent en missen we minder kansen om op het juiste moment het goede te doen.

We mogen in deze Adventstijd samen met Maria uitkijken naar die nieuwe wereld, waar het ware Licht voor altijd zal schijnen en alle schaduwen verdwenen zullen zijn.

Ik wens u allen een genadevolle Advent!

Mia De Schampheleere
Voorzitter Kapel Onze-Lieve-Vrouw Lof

DE TABBAARD

GROETEN UIT POLEN

Het vroegere 'Oostblok' is voor velen onder ons nog relatief onbekend terrein. Het was dus niet verwonderlijk dat er 24 kandidaten waren om gedurende een week dat land mee te gaan ontdekken. Er was een erg gevarieerd programma waar stadsbezoeken, Unesco high light's, natuur, landschap, cultuur, godsdienst, geschiedenis en zoveel andere dingen meer aan bod kwamen. Het resultaat was dan ook een gelukkig gezelschap!

De dag van aankomst stond nog een eerste kennismaking van Krakau, vroegere hoofdstad van het koninkrijk Polen, op het programma. We bezochten de Grote Markt, zagen de Mariakirche aan de buitenkant, wisselden onze Euro's om naar Poolse Zloty's, zagen de imposante Lakenhalle en bezochten het hypermoderne ondergrondse Rynek Museum.

's Anderendaags ging de tocht naar de Wawel-heuvel, met de kathedraal en het oude koninklijk paleis. De prachtige (onvoorstelbaar grote) Vlaamse wandtapijten, gebaseerd op ontwerpen van de Mechelse schilder Michiel Coxie (de Vlaamse Rafaël!) waren oogstrelend. Niet minder was dat het geval met het interieur en de prachtige plafonds van de diverse zalen. We wandelden daarna naar de Mariakirche om het beroemde retabel van Veit Stoss te bezichtigen. In de namiddag stond een bezoek aan het Collegium Maius, de oudste Poolse universiteit gesticht in de 14de eeuw, op het programma. 's Avonds kregen we onvoorzien de kans om in een kleine erg intieme kapel op de Grote Markt een kamerorkest concert bij te wonen waar plaats was voor een 30-tal toehoorders: we zaten op de schoot van de muzikanten! Het was een onverwachte mooie dagafsluiter.

De derde dag was ongetwijfeld een topdag omwille van het uitzonderlijk gehalte van de bezochte plaatsen. In de voormiddag bezochten we het concentratiekamp van Auschwitz en dat van Birkenau. Alleen stilte kan een antwoord zijn op de onvoorstelbare horror die mensen elkaar kunnen aandoen en die jaren lang niet tegen gesproken kan aanhouden hoewel onnoemelijk veel mensen moeten hebben geweten wat er gebeurde (mogen we verwijzen naar wat vandaag gebeurt in Aleppo en waar heel de internationale gemeenschap blijkbaar machteloos toekijkt?). Geschiedenis is er om te vermijden dat ze zich opnieuw voordoet! Toch leren we niet uit onze geschiedenis lessen. Als er één plaats is waar 'de geschiedenis' dat duidelijk maakt dan is het wel in Polen! In de namiddag reden we door een prachtig landschap naar Czestochowa met de icoon van de Zwarte Madonna en het Jasna Gora klooster. We werden er gegidst door een oudere maar goed bij de tijd zijnde Poolse non die ons onder meer een prachtige hedendaagse geschilderde kruisweg toelichtte. Zij had ook genoeg autoriteit om ons tijdens een viering rond de icoon van de Zwarte Madonna te leiden! De basiliek van Czestochowa moet in niets onderdoen voor de pracht en praal van de mooiste Romeinse kerken.

Twee onvergetelijke, indrukwekkende bezoeken. Twee dicht bij elkaar gelegen, desondanks totaal tegenstrijdige werelden. Twee plaatsen die niet anders kunnen dan een diepe indruk nalaten en doen nadenken: over menselijke gruweldaden, over hoe de mens via Maria bij God tracht

te komen. Over hoever de mens kan ontmenselijken en een hel op aarde creëren. Over hoe de mens in zijn diepste vezels hunkert naar en op zoek is naar God en het onuitspreekbare dat hem in zoveel dingen vragen doet stellen die geen antwoord krijgen. Twee plaatsen op nauwelijks twee uur van elkaar kunnen niet oneindiger van elkaar verschillen en kunnen geen moeilijker vragen oproepen bij wie ze samen brengt.

Donderdag 8 september bezochten we de Wieliczka-zoutmijnen: ontgonnen van in de 13de eeuw tot enkele tientallen jaren geleden. Poolser dan wat we daar zagen is moeilijk voorstelbaar: immens, groots, met verwevenheid van industrie onder de vorm van zout ontginning en godsdienst onder de vorm van in de mijn uitgehouwen kapellen en zelfs kathedralen van zalen én vooral godsdienstige taferelen, Poolse geschiedenis en cultuur. In de prachtige afbeelding van het laatste avondmaal leek de derde leerling links naast Jezus zowaar een evenbeeld te zijn van ... Stalin. Waarschijnlijk toeval of een allerindividueelste expressie van een allerindividueelste emotie van een toeschouwer ... In de namiddag bezochten we de Joodse wijk Kazimierz, het Joodse getto van Krakau, een synagoge en het Joodse kerkhof. In het Joodse Klezmer-restaurant kon ons gezelschap in de warme avond genieten van prachtige muziek speciaal voor ons gebracht door een jong ensemble.

Vrijdag 9 september was een dag waarin we erg Poolse katholieke plaatsen bezochten met oude en nieuwe bekende katholieke ijkpunten. 's Morgens brachten we een bezoek aan de in 1070 gestichte benedictijnenabdij van Tyniec ... die vijftig jaar geleden, toen ze volledig vervallen was, terug 'bevolkt' werd door acht Vlaamse benedictijnen. Zij vatten de restauratie aan en vormden zo de basis van het prachtig gerestaureerde en bewaarde kloostercomplex dat vandaag kan bezocht worden. Het was de laatste plaats die Johannes Paulus II in Polen bezocht. We gebruikten er het middagmaal in het unieke kader van een gerestaureerde zaal.

Na de middag ging het eerst naar de geboorteplaats van Karol Wojtyła, paus Johannes Paulus II. We bezochten het geboortehuis en het prachtige museum met een overzicht van zijn pontificaat en zijn tot basiliek verheven doopkerk. Je ervaart er hoe belangrijk de rol van deze paus is geweest in de ontmanteling van het communisme en welke sleutelrol hij aldus heeft gespeeld in de geschiedenis van de 20ste eeuw. We sloten de dag af met een bezoek aan de in 1999 in de werelderfgoedlijst opgenomen Kalwaria Zebrzydowska. Het is een calvarieberg met meer dan 40

kapellen en kerken gelegen rond een meer dan 7 km lange calvarietoortocht. De kerk was ook hier Pools prachtig. In het klooster was er een speciale slaap cel voor Johannes Paulus II. De paus verbleef er twee maal.

Zaterdag 10 september begon anders dan we planden. De meesten van het gezelschap waren of werden in de loop van de voorgaande nacht of in de loop van dag dusdanig ongesteld dat drie van onze reisgenoten niet mee vertrokken maar in het hotel bleven. Anderen, die wel meegingen, brachten de dag in mineur door. We trokken naar Zakopane in het Tatragebergte aan de grens met Slowakije. In de namiddag was de afsluiter een afdaling van de Dunajecrivier op vloten. Het was een dag om volop te genieten van een prachtige natuur.

Zondagmorgen voor we vertrokken kon wie wenste de eucharistieviering bijwonen in de 'kleine basiliek' van Krakau: 45 minuten viering, homilie en communie uitreiking. 45 minuten om ondergedompeld te worden in de hedendaagse katholieke Poolse kerk. Ook dat was een ervaring. Ook dat gaf een beeld om te ontleden en er over na te denken. We dragen het mee. We vertrokken vermoedelijk naar Polen met door de geschiedenis én vluchtige TV-beelden gevormde impressies van een land en een volk. Vermoedelijk is dat beeld gedurende die week bij iedereen, min of meer, maar zeker 'bijgesteld'. We begrijpen beter waarom de Pool meer houdt van de Złoty dan van de Euro (die nochtans erg welkom is!). We onthouden dat de Pool meer geeft om 'Schengen' én vrij verkeer van goederen en diensten dan om andere (bv. sociale) Europese reglementering uit Brussel. We kunnen door de geschiedenis begrijpen waarom Polen tot vandaag nog door en door katholiek is (alhoewel ook daar vragen rijzen).

We voelden hoe Polen vandaag politiek verscheurd is. Toch begrijpen we na dit bezoek niet hoe een professor uit de rechtenfaculteit van die oude, mooie universiteit die we bezochten, die nu president is van Polen, de Poolse grondwet geweld aandoet. Als we ons daar voorzichtig over bevroegen konden we slechts voelen hoe Polen nog worstelt met zijn moeilijke geschiedenis. Die is niet verteerd ondanks de doortocht van Johannes Paulus II die hen (terecht) terug fierheid heeft gegeven. Wie zich de geschiedenis van Polen tracht eigen te maken, kan vermoedelijk gemakkelijker in de ziel van Pool kijken en trachten begrijpen waarmee hij blijft worstelen! Onze groeten uit Polen zijn er met gemengde gevoelens.

Hugo Sebreghts

DE TABBAARD

AUSCHWITZ|BIRKENAU

Samen reizen en/of samen tafelen, versterken de vriendschap. Datzelfde gevoel hielden de deelnemers ook over aan de groepsreis naar Polen, georganiseerd door de Kapel van Onze-Lieve-Vrouw Lof.

Eén van de interessante – of liever: aangrijpende – topics in het gevarieerde programma van deze reis was het bezoek aan de vernietigingskampen van Auschwitz en Birkenau. Welk gevoel houd iemand aan zo'n bezoek over? Eén van de deelnemers vatte het goed samen: op deze reis werd ik geconfronteerd met het mooiste – een ongerepte natuur – en het slechtste – een vernietigingskamp – in de wereld.

De sporen van de trein
de poort ARBEIT MACHT FREI
achteraan het grootste leed:
schouwen en barakken
prikkeldraad zover je ziet.

Berken staan als wachters
stille, onmondige getuigen
vredig in gedimd zonlicht
alleen geschuifel van voeten
doorbreekt angst en huiver.

Foto's in zwart op wit
tonen troosteloze mensen
wachtend met de dood in zicht
moeders met hun kinderen
ontroostbaar, wezenloos.

Hoe vat je zoiets?
Ik kan het niet.

[WALTER]
AUSCHWITZ | 7°IX°2016

Iedereen heeft wel een to do lijst. Een bezoek aan het concentratie- en vernietigingskamp AUSCHWITZ stond al jaren in mijn top 10. Niet bepaald een bezienswaardigheid om voor je plezier naar toe te gaan. Maar na DACHAU wou ik per se ook deze deprimerende plek, misschien wel de meest huiveringwekkende op aarde, bezoeken. Om er getuige te zijn van mijn eigen geschiedenis. En om dit ook aan mijn (klein)kinderen door te vertellen. Want het is juist: wie vergeet, is gedoemd om te herhalen.

Les van AUSCHWITZ mag niet vergeten worden

Ik weet nog goed dat de rillingen over mijn lijf liepen als ik naar een documentaire keek over de gruwelpraktijken van de nazi's. De jaren hebben daarin geen verandering gebracht. Want hoe kon je begrijpen dat ooit fatsoenlijke mensen in staat waren om te veranderen in nietsontziende beesten. Als er één plek op deze wereldbol staat voor het slechtste in de mens dat is dat AUSCHWITZ-BIRKENAU waar minstens 1.1 miljoen mensen de gruweldood vonden.

De behoefte in mij bleef om daar ooit nog eens naar toe te gaan om met mijn eigen ogen te zien wat daar heeft plaatsgevonden. Het klinkt gek, misschien zelfs ongepast, maar van buiten ogen de kazerneachtige gebouwen van AUSCHWITZ niet onaardig. Eenmaal in de stenen gebouwen zelf werd meteen duidelijk wat er allemaal had plaatsgevonden. Haast alles wat ik zag en hoorde van onze gids greep me naar de keel. Er viel niets positiefs te

vertellen over het verblijf in dit Duitse concentratiekamp op Poolse bodem, helemaal niets. Enkel stilte is hier op zijn plaats.

Een beeld dat beklijft. In BIRKENAU ontmoetten we een groep Joodse jongeren die hun familieleden, die in het kamp omkwamen, op passende wijze herdachten. Extra schokkend maakte was dat AUSCHWITZ in feite een commercieel fabriek was omdat alles wat de gevangenen achterlieten, werd hergebruikt: van het goud in de mond tot kleding, huisraad, ja zelfs het afgeschoren haar. Terwijl de afgematte gevangenen 's avonds tegen elkaar aankropen tegen de kou gingen de kampbewaarders naar hun gezinnen. Mannen die zich overdag gedragen als een moordmachine, ze nadien verhaaltjes vertellen aan hun kinderen.

Onuitwisbare indruk

Kom nu mens het strijden is voorbij
je mag nu rusten er is geen pijn of angst meer.
Wij zijn samen nu en dansen op de wolken.

DONDERDAG 29 SEPTEMBER

Een stralende zonnige namiddag. Nog even mijmeren in die heerlijke zomerwarmte en dan stilaan overgaan naar de avond. Een avond waarin meditatie een belangrijke plaats inneemt. Het straatlawaai trotseren en dan binnenkomen in dat kerkgebouw, waar het donker doorboord wordt met lichtpunten, waar het straatlawaai niet tot u doordringt en waar rust heerst met een nadruk op bijzondere plaatsen, de mooie gewelven, de glasramen en het centrale altaar. Die sombere verlichting dwingt de betreder verder te gaan naar grotere lichtpunten, want een mens zoekt het licht

Waar je ook gaat mens zal ik je vinden
altijd en altijd weer zal ik je vinden.
Omdat je mens bent: toen, vandaag en morgen.
BIRKENAU | 7°IX°2016

In AUSCHWITZ zaten in 1944 ongeveer 100.000 mensen gevangen. Het leeuwendeel zat in BIRKENAU. In de vele houten barakken waarvan er nog maar weinig overbleven, waren de leefomstandigheden vreselijk. In één houten barak, dat oorspronkelijk was bedoeld voor 52 paarden, leefden ruim 400 mensen opeen gepakt. De sanitaire voorzieningen waren er erg slecht.

Het bezoek aan AUSCHWITZ-BIRKENAU heeft in ieder geval een onuitwisbare indruk op mij gemaakt. Normaal gesproken, raad je een bezienswaardigheid af of aan. Ik laat dat dit keer in het midden. Een dergelijk bezoek is namelijk iets heel persoonlijks. Anderzijds zou ik durven zeggen dat iedereen dit eigenlijk zou moeten zien. Want de geschiedenis leert dat mensen in staat zijn om elkaar de meest vreselijke dingen aan te doen. Ook vandaag.

Walter Clippeleyr

en niet het duister. En dat licht vindt hij bij Onze Lieve Vrouw. Zij wijst ons de weg naar Christus.

Deze vooravond van de Rozenkransmaand nodigt ons uit tot het overwegen van de blijde geheimen.

'Onze Lieve Vrouw, ik kom niet om te bidden
maar om een poos bij U te zijn.'

Deze woorden nodigen ons uit naar haar op te kijken en haar te bekijken. En zoals wij bij onze aardse moeder kunnen thuiskomen, bij haar zitten zonder woorden en

DE TABBAARD

elkaar aanvoelen; zo kunnen wij ook bij Maria komen. Zij kent ons, en onze verlangens. Zij weet wat ons belaagt.

Maria ontvangt van de H. Geest en bezingt juichend en jubelend Gods grootheid en heerlijkheid. Geboren in een armzalige stal, zal zij haar kind aanbieden aan de Vader en zo aan anderen de redder van de wereld tonen. Ook Jezus zal op 12 jaar aan zijn ouders het tipje van de sluier oplichten met de woorden dat Hij in de tempel moet zijn.

En zo staan wij aan het einde van de 5 mysteries aan het begin van onze heilsgeschiedenis, een periode die 2000 jaar geleden begon en die wij nog steeds beleven.

Gezongen meditatieve teksten benadrukten de boodschap en/of de inhoud van de mysteries. Het Salve Regina sloot dit gedeelte af.

‘Wij knielen neer om U te zingen
in ‘t slapend woud ons avondlied
Wij danken U voor war w’ontvingen
En vragen Heer verlaat ons niet’.

Werd door de aanwezigen gezongen.

‘Geef ons zeer, zegen, en rust en vree’.

In de avondstilte in de kerk had deze zin een bijzondere betekenis. De pelgrim trok door de donkere kerk, groette de Heer in het tabernakel en trok stil nadenkend, na een korte babbel, naar huis om dit te laten bezinken en erover te mijmeren in de stille momenten van zijn dag.

Paule Caselli

MEDITATIE OKTOBERMAAND

Openingsmeditatie voor de oktobermaand 2016 met Voces Capituli

Openingslied

Lieve vrouwke, ik kom niet om te bidden, maar om een poos bij U te zijn. Ik heb U niets te geven, niets te vragen deze dag. Ik bezit alleen de grote vreugde, dat ik u bekijken mag (x2).

Openingswoord

In tegenstelling tot flitsende en snel bewegende beelden op hippe muziekzenders of muziekfestivals, is deze avond eerder traag en eenvoudig, tot ontvankelijkheid brengend. We overdenken rustig geheimen van ons christelijk geloof. Via en met Maria willen we ons het leven van Jezus herinneren omdat de Bijbel en Jezus’leven niet louter geschiedenis zijn. Ook vandaag wil Jezus aan alle mensen verlossing, vergeving en barmhartigheid brengen zodat de wereld vredelievender wordt. Barmhartig zijn en vergeven is niet gemakkelijk. Hert is nog moeilijker als we niet naar Jezus kijken en niet meer willen leven zoals Hij geleefd heeft. De Rozenkrans houdt ons met Maria dicht bij het leven van Jezus. Dank zij het bidden van de rozenkrans proberen we te groeien in het diepe mysterie van ons geloof: Jezus wordt mens, om ons tot God te brengen.

Voces Capituli: Ave Maria [A. De Boeck (1865 - 1937)]

Vandaag staan we stil bij de Blijde Mysteries van ons geloof waarbij we ons verheugen over de menswording van Jezus. Het is de oorsprong van ons geloof: God wordt mens voor de mensen. Hij die bestond in goddelijke majesteit, heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God. Hij heeft zichzelf ontledigd en het bestaan van een slaaf aangenomen, lezen we in de 2de brief van Paulus aan de christenen van Fillipi (2, 6). De blijde Mysteries brengen ons vanuit de kindertijd van Jezus naar zijn openbaar leven. De 5 Blijde Mysteries zijn een openbaring van Gods’koninkrijk van goedheid, barmhartigheid, liefde en trouw.

Volgens het 1ste Mysterie brengt de engel Gabriël de blijde Boodschap aan Maria. De aankondiging: Wees gegroet Maria, vol van genade, de Heer is met u. Het zijn de woorden die van Godswege tot Maria worden gesproken om haar te vragen of zij de moeder wilde worden van de Verlosser van de wereld. Maria zegde ja.

God spreekt mensen aan op velerlei manieren. Hij kwam ook binnen in het leven van Maria op een manier die zij wellicht nooit verwachtte. Zij liet Hem binnen in haar hart, ze liet zich aanspreken en luisterde. Zij schrikte niet en vroeg zich niet af wat dit voor haar betekende.

God spreekt ook tot mij. Hij wil binnen komen in mijn leven. Is zijn woord de leidraad van mijn leven? Maria

ging ons voor op de weg van beschikbaarheid. Wees gegroet Maria!

Voces Capituli: Angelus Domini - Gregoriaans – J. Arcadelt (1507 - 1568)

2de Mysterie: Volgens het 2de Mysterie bezoekt Maria haar nicht Elisabeth. "De Heer is met u. Gezegend zijt gij boven alle vrouwen en gezegend is de vrucht van uw lichaam, Jezus." Het zijn de woorden van Elisabeth. Omdat zij de Zoon van God droeg is Maria de gezegende boven alle vrouwen. Het moederschap van Maria behoort tot de mysteries van ons christelijk geloof.

Maria wordt gezegend door het woord dat tot haar werd gesproken, ook al wist ze niet waarheen haar dit zou brengen. God is ook aanwezig in mijn leven. Hij 'zegt' mij met zijn woord. Werk ik mee?

Maria, ik kijk verwonderd naar u. Gij stond open voor de zegen die God u wilde geven, hoe die 'zegen' ook ingevuld zal worden. Maria ging ons voor in ontvankelijkheid. Wees gegroet Maria!

Voces Capituli: Magnificat sexti toni van T.L. De Victoria (1548 - 1611)

3de Mysterie: Volgens het 3de Mysterie wordt Jezus geboren. God komt binnen in de geschiedenis van mensen. Hij wil reddend en bevrijdend nabij zijn. Hij spreekt zich uit in Jezus: 'Ik zal er zijn voor u.' Het wondere samenspel van God en mens wordt vruchtbaar: "Gezegend is Jezus, de vrucht van uw schoot."

God is ook mij reddend en bevrijdend nabij. Hij is er voor mij. Ben ik er ook voor Hem? Maria, ik kijk verwonderd naar u: gezegend boven alle vrouwen omwille van Jezus, geboren uit uw ja-woord. Maria ging voor in 'leven-geven'. Bid voor ons opdat wij altijd opnieuw leven-gevende mensen zijn. Wees gegroet Maria!

Voces Capituli : Puer natus in Bethlehem M. Da Rold (°1976)

4de Mysterie: de opdracht van de Heer. Volgens het 4de Mysterie wordt Jezus in de tempel opgedragen. Wij vierten het op Maria-Lichtmis. Het patroonsfeest van onze Gilde. De oude Simeon zei tot Maria: "Een zwaard zal uw ziel doorboren." In de eucharistie maakt Jezus zijn belofte waar altijd licht te zijn én ons brood voor onderweg. Liefde gaf Maria duizend namen. Moeder van Christus.

Moeder van de Kerk. Moeder vol genade. Moeder van barmhartigheid. Gezegende moeder. Moeder met geloof. Moeder vol hoop. Moeder van de liefde. Maria, ik kijk verwonderd naar u. Uw mooiste naam is 'moeder', moeder van ieder mensenkind, van al wat klein en kwetsbaar is. Bid voor ons opdat wij altijd respectvol, barmhartig en beschermend zijn. Weesgegroet Maria!

Voces Capituli Nunc dimittis - C. Orff (1895 - 1982)

5de Mysterie: Jezus die was achter gebleven wordt terug gevonden. Volgens het 5de Mysterie werd Jezus verloren door zijn ouders en teruggevonden in de tempel. Wanneer hij werd teruggevonden zegt hij tot zijn ouders: "Weten jullie niet dat ik bij de zaken van mijn Vader moet zijn?" zij begrepen het niet, maar Maria bewaarde deze woorden in haar hart.

God vertrouwt mensen aan mensen toe. Het doet goed je pijn en verdriet, je blijdschap en verwachtingen, met anderen te kunnen delen. Zoals een kind zijn moeder alles toevertrouwt, mogen wij alles neerleggen bij Maria. Maria, ik kijk verwonderd naar u. Gij leeft dicht bij het hart van de Vader en van Jezus. Wees onze voorspreekster, hier en nu en altijd. Maria bid voor ons opdat wij altijd opnieuw mensen van geloof en vertrouwen zijn. Wees gegroet Maria!

Voces Capituli: Fili, quid fecisti nobis sic ? - J. Sheppard (1515 – 1558)

Salve Regina
Afsluitingslied:

O Heer d' avond is neergekomen,
De zonne zonk, het duister klom,
De winden doorruisen de bomen,
En verre sterren staan alom.
Wij knielen neer om U te zingen,
In 't slapend woud ons avondlied.
Wij danken U voor wat w'ontvingen
En vragen Heer verlaat ons niet.
Knielen, knielen, knielen wij neder
Door de stilte weerklinkt onze bee.
Luist'rend, fluis'trend kruinen mee,
En sterren staren teder:
Geef ons Heer, zegen en rust en vree.

DE TABBAARD

ONZE VADER

Vanaf 27 november 2016 bidden Nederlandse en Vlaamse katholieken een gemeenschappelijke versie van het Onzevader. De nieuwe tekst luidt:

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze zonden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en bring ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade
Amen.

De nieuwe vertaling is echter ook een goede aanleiding voor hernieuwde aandacht voor de inhoud van het Onzevader, dit belangrijkste gebed van de Kerk dat zij ontving van haar Heer zelf.

Ontdek er alles over op <https://www.kerknet.be/kerknet-redactie/artikel/dossier-nieuw-onzevader>.

De bisschoppenconferentie biedt, in samenwerking met de uitgeverij Halewijn, de organisatie Kerk in Nood en de liturgische centra, enkele hulpmiddelen aan om de invoering van de nieuwe versie van het Onzevader te begeleiden:

- Een dubbele gebedskaart, met een illustratie, de tekst van het Onzevader en een nieuwe toonzetting van de hand van Peter Pieters.

- Gerhard Lohfink, 'Het Onzevader opnieuw uitgelegd', Halewijn, 2016, 96 p. De vertaling van een boeiend en inhoudelijk rijk commentaar bij het Onzevader, van de Duitse exegeet Gerhard Lohfink.

- ICC-ICLZ, 'Hernieuwde kennismaking met het Onzevader', Halewijn, 2016, 24 p. Een beknopte brochure, met eenvoudige catechese over de betekenis van het Onzevader, op basis van het boek Gerhard Lohfink.

- Dubbele sticker met de toonzetting van het Onzevader van Peter Pieters, bedoeld om vooraan in te voegen in het liedboek en tekstboek Zingt Jubilate.

- Gratis sticker met de tekst van het Onzevader, om in te kleven in het Altaarmissaal.

Al deze publicaties zijn beschikbaar in de liturgische centra.

Peter Nédée

LEZING NAÏMA LAFRARCHI

Op 25/10 nodigde onze Kapel mevrouw Naïma Lafrarchi uit voor een conferentie in het kader van ons project "Vrede in onze stad".

Met een vorming van licentiaat in de Rechten, in de Onderwijskunde en als leermeester Islam, hadden we een uitstekende pedagoge en spreker om een moeilijk onderwerp binnen een kort tijdsbestek in een klare taal toe te lichten en basisprincipes ervan voor ons te ontsluiten. Het werd een boeiende avond. We trachten u hiervan hierna een kort verslag te geven.

Een kleine vijftig toehoorders kregen in de Kapelanensacristie een beeld van wat Islam is en wat van gelovige moslims verwacht wordt vanuit godsdienstig perspectief, rekening houdend met de context waarin ze leven. De uiteenzetting bestond uit drie onderdelen, zijnde

1) wat is islam?, 2) verklaring van enkele islamitische begrippen en 3) op welke manier kunnen we bruggen bouwen en samen-leven?

Net zoals binnen het christendom kent de islam een grote interne diversiteit. Deze diversiteit is deels te verklaren door de verscheidene leerscholen en strekkingen binnen de islam. Deels heeft de culturele verscheidenheid en context een invloed (gehad) op de beleving en het wereld- en mensbeeld die men als moslim heeft. Niet elke moslim is m.a.w. dezelfde. Doch, delen de moslims een aantal godsdienstige principes en theologische kaders. Dit beeld is erg vergelijkbaar met de wijze waarop christenen hun godsdienst beleven. Ook daar is de diversiteit tussen 'zich christen noemen en zich aldus religieus erkennen' en de wijze waarop dat 'christen zijn inhoudelijk wordt beleefd'.

Islam is in essentie een levenswijze. Ze berust op vijf zuilen: de geloofsbelijdenis (1), het gebed (2), het delen met de arme (3), het vasten (4) en de bedevaart (5). Zes pijlers ondersteunen het geloven: (1) het geloof in Allah (God), (2) het geloof in de engelen, (3) het geloof in de boeken (Het gaat m.a.w. niet om één boek! Dit is een heel belangrijk 'aangrijpingspunt' wanneer men in dialoog wenst te gaan met de 'andere' gelovigen.), (4) het geloof in de profeten (Moses, Abraham, Jezus, Mohammed, ...) en de 'boodschappers', (5) het geloof in het hiernamaals en van het ultieme oordeel op de laatste dag (Je bent verantwoordelijk voor je daden.

Geloof in het Hiernamaals impliceert geloof in het "einde van deze wereld", de "opstanding" en "het laatste oordeel". Met na het "laatste oordeel" het eeuwig verblijf in het Hiernamaals in functie van je daden. Vandaar dat 'verantwoordelijkheid' een zeer belangrijk begrip is in de Islam.) en (6) de voorbeschikking of het lot.

De Islam gaat er principieel van uit dat Allah (God) het goede wil voor ons en dat de moslim zich elke dag opnieuw inspant voor het goede (Niet alleen barmhartig zijn, ook solidariteit, begrip/empathie/mede-leven, 'gewoon' aanwezig zijn voor de 'andere' en een luisterend oor zijn, helpen van behoeftigen of een helpende hand zijn voor de andere, de medemens bezoeken, gastvrij zijn, de medemens steunen op psychologisch, sociaal, materieel vlak, ...) (Merk de vergelijkbaarheid op met onze geestelijke werken van barmhartigheid!)

In de Mooiste Namen van Allah kan men de eigenschappen terugvinden die men als moslim elke dag opnieuw probeert te verwezenlijken in de dagelijkse kleine handelingen die

DE TABBAARD

men stelt. De moslim begroet daarom de andere altijd met: "Assalaama alaikoum!" (Vrede zij met u.) waarop het antwoord is: "Wa'ailaikoum as-salaam." (En ook met u zij vrede.) Islam betekent in feite: overgave aan God om vrede te bereiken. Meteen is het duidelijk dat "IS-strijders" helemaal niet in dat "plaatje" passen net zo min als dat christenen die elkaar in naam van God bevechten zouden beantwoorden aan het plaatje van "de christen".

Naïma stelde op een bepaald ogenblik de vraag: "Waarom heeft Allah (God) het voor de mens niet gemakkelijker gemaakt door slechts "één 'format' van mens" te schapen? Ze gaf ook meteen het antwoord: "We zijn verschillend geschapen opdat we elkaar zouden leren kennen!"

Uit de achterliggende ratio van de vijf zuilen en de zes geloofspijlers van de Islam blijkt duidelijk dat de Islam een religie is van gematigdheid, waar vrede en welzijn van iedereen centraal staat. Er is m.a.w. een basis om respectvol met elkaar in dialoog te kunnen gaan.

Islam en Christendom hebben dezelfde bron, nl. God, de Schepper. Er is in deze vaststelling meer gemeenschappelijk dan dat er verschillen zijn. We moeten geloven in de veerkracht van de godsdiensten in de samenleving. Samen leven kan perfect mits bruggen te bouwen door het onbevooroordeeld respectvol met elkaar in dialoog te gaan.

Het was een boeiende kennismaking. Er werd een weg naar elkaar open gelegd om samen te leven en een dialoog aan te gaan die leidt naar begrip.

Wie kwam luisteren kreeg geen antwoord op al zijn vragen. Wie er was ging wel naar huis met meer inzicht, begrip en kennis. Dat is het eerste fundament voor dialoog. We hopen dat we een eerste stap hebben gezet. Durven we nu ook de volgende stappen aan? Dat zou vrede dichter bij brengen en verduurzamen! Assalaama alaikoum! Vrede zij met u!

Hugo Sebreghts

RONDLEIDING

Barmhartigheidswandeling in de Kathedraal.

Op één van de laatste dagen van het Jubeljaar, op 6 november, waren we met meer dan 60 personen om door de Porta Sancta te gaan en de geïnspireerde wandeling van E.H. Pastoor Bart Paepen te volgen.

werden geboeid door de levensechte catechese door onze Pastoor. Staat de volgende generatie Kapelleden al klaar?

Mia De Schamphelaere

Heel wat confraters hadden kinderen en kleinkinderen meegebracht. We genoten met jong en oud van de toelichting over de kunstwerken in de Kathedraal en

BOEKBESPREKING

Moeder Teresa en Brian Kolodiegheuk, 'Een hart om lief te hebben en handen om te dienen',
Uitgeverij Kok (ISBN 987 404352 7620)

Iedereen kent Moeder Teresa bij en van naam. We moeten echter wat dieper graven en haar fundamentele boodschap van doorleefde christelijke naastenliefde leren kennen.

Het betreft in dit werk een samenbundeling van teksten van haar die nooit eerder zijn uitgegeven. Indien u nog nooit naar haar huis bent getrokken in Calcutta waar 'alles' begon, maak dan met deze hoofdstukken een geestelijke pelgrimstocht.

U zult Moeder Teresa leren kennen zoals ze werkelijk was, overlopend van echte liefde voor de medemens, christen of niet. Met haar recente heiligerklaring toont de Kerk een sterk voorbeeld van hoe het begon en hoe het uitgroeide over de ganse wereld.

Absoluut het lezen waard.

'Met een naam en een gezicht', Dynamiek van het Bijbels geloof. CCV in het bisdom Gent, uitgegeven bij Halewijn.

Dit boek ambieert een succesvolle cursus van de School voor Geloofsverdieping in het bisdom Gent te belichamen. Wie werkelijk een geloofsprobleem of een geloofsvraag heeft – en wie niet! – zal veel baat vinden bij het doorgronden van dit werk.

Het schetst de problematiek van onze geloofscultuur in een wereld van techniek en ik-gerichtheid die men moet kunnen transcenderen.

De uniciteit van geloof, die eigenlijk in het heidendom onbekend is, ontstaat bij Abraham en zo verder tot bij ons. Het gesprek met de totaal-Andere komt pas tot stand wanneer men afstand heeft genomen van zijn persoontje en men zich openstelt voor Degene die ons wil overspoelen met bakken licht en hopen geluk door het geloof.

Te lezen met veel overtuiging.

Paul Leysen

AGENDA

NOVEMBER

OPGELET !!!!

Vanaf 6 november gaat de zondagse Hoogmis in de kathedraal wekelijks van start om 10u00.

zo 13/11	10u00	Hoogmis ter afsluiting van het Jubeljaar van de Barmhartigheid
di 15/11	12u00	Te Deum n.a.v. het Feest van de Dynastie
wo 16/11	14-17u00	Interreligieus dessertsbuffet aan het Mechelseplein
zo 20/11	15u00	Priesterwijding van Joeri Flerackers in de Antwerpse kathedraal

DECEMBER

zo 04/12	12u00	Algemene Vergadering Gilde Onze-Lieve-Vrouwe Lof
do 08/12	19u00	Maria Onbevlekt Ontvangen Pontificale vesperdienst
za 24/12	23u30 23u59	Kerstwake met koor, samenzang en orgel Middernachtmis
zo 25/12	10u30	Kerstmis Pontificale Hoogmis

JANUARI 2017

zo 08/01	17u00	Pontificale Eucharistieviering als dankviering voor de 8de verjaardag van de bisschopswijding van Mgr. Bonny
zo 15/01	10u15	Installatie nieuwe leden Venerabelkapel Pontificale Hoogmis met processie

FEBRUARI 2017

do 02/02	17u00	Maria Lichtmis Installatie nieuwe leden Gilde O.L.Vrouwe Lof Kaarswijding, lichtprocessie en Pontificale Eucharistieviering
----------	-------	--

DE TABBAARD - editie november 2016

Is een publicatie van de kapelmeesters van de Gilde van O.L.Vrouwe Lof ter kathedraal van Antwerpen vzw (0542.796.360), Groenplaats 21 te 2000 Antwerpen. Elke auteur is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn bijdrage. Hele of gedeeltelijke overname uit dit tijdschrift mag enkel gebeuren na raadpleging van de redactie en mits uitdrukkelijke bronvermelding.

Verantwoordelijke uitgever: Hugo Sebreghts, Meistraat 21 - bus 61, 2000 Antwerpen.
Redactieadres: Peter Nédée, Van Putlei 10, 2018 Antwerpen.
Werkten mee aan deze editie: Mia De Schamphelaere, Paule Caselli, Walter Clippeleye, Paul Leysen, Hugo Sebreghts en Peter Nédée.
Gedrukt: Universitas Antwerpen
Lidgeld Gilde: minimum €20 op rekening BE02 3631 2887 4240